

Odyssey 7: 184–297 (here 1–114)

2022–2023 Prescription

αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,

τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

‘κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·

5

ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες

ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν

ῥέξομεν ἱερὰ καλά, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς

μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης

πομπῆ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκηται

10

χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί,

μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθησι

πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα

πέισεται ἄσσα οἱ αἴσα κατὰ Κλωθῆς τε βαρεῖαι

γιγνομένω νήσαντο λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

15

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,

ἄλλο τι δὴ τὸδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.

αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἔναργεῖς

ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,

δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.

20

εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῶνος ἰὼν ξύμβληται ὀδίτης,

οὐ τι κατακρούπτουσιν, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,

ὥς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.'

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἄλκινό', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγώ γε

25

ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν.

οὓς τινὰς ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντασ ὀϊζὺν

ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.

καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,

30

ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπηῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·

οὐ γάρ τι στυγερεῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο

ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη

καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,

35

ὡσ καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ

ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δὲ με πάντων

ληθάνει ὅσσο' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.

ὑμεῖσ δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαينوμένηφιν,

ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης 40

καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰῶν

κτῆσιν ἐμήν, δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα·

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον

πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.

αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιον θ' ὅσον ἤθελε θυμός, 45

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,

αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,

παρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς

ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.

τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἄρχετο μύθων· 50

ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἰδοῦσα

καλά, τὰ ῥ' αὐτῆ τευξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·

καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

‘Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·

τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἶματ’ ἔδωκεν; 55

οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ’ ἰκέσθαι;’

τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

‘ἀργαλέον, βασιλεία, διηνεκέως ἀγορεῦσαι

κῆδέ’, ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·

τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ’ ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάξ. 60

Ὠγγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἶν ἀλί κεῖται,

ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψὼ

ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ

μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

ἀλλ’ ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων 65

οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶ

Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλών νεὸς ἀμφιελίσσης

ἐννήμαρ φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ 70

νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ

ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἧ με λαβοῦσα

ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε

θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἦματα πάντα·

ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν. 75

ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἴματα δ' αἰεὶ

δάκρυσι δεύεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψὼ·

ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδοὸν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,

καὶ τότε δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι

Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἧ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς. 80

πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίσῃ πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκε,

σίτον καὶ μέθυ ἠδύ, καὶ ἄμβροτα εἶματα ἔσσειν,

οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.

ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἦματα ποντοπορεύων,

ὀκτωκαιδεκάτη δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα

85

γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ

δυσμόρφῳ· ἦ γὰρ μέλλον ἔτι ξυνέσεσθαι οἴζυϊ

πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κελεύθου,

ᾠρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα

90

εἶα ἐπὶ σχεδῆς ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.

τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε

νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίη

ὑμετέρη ἐπέλασσε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ.

ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,

95

πέτρης πρὸς μεγάλησι βαλὸν καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ·

ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἦος ἐπῆλθον

ἔς ποταμόν, τῇ δὴ μοι εἰσατο χῶρος ἄριστος,

λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.

ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νύξ

100

ἦλυθ'. ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διπετέος ποταμοῖο

ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα

ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.

ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ

εὔδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ·

105

δείλετό τ' ἠέλιος καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.

ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς

παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκυῖα θεῆσι.

τὴν ἰκέτευσ'· ἡ δ' οὐ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,

ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα

110

ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.

ἢ μοι σῖτον δῶκεν ἄλις ἢδ' αἴθοπα οἶνον

καὶ λουῖσ' ἐν ποταμῷ καί μοι τάδε εἴματ' ἔδωκε.

ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.'